

# Παράκληση εις την Οσία Πελαγία



Ευλογήσαντος του Ιερέως λέμε το «Κύριε Εισάκουσον» μεθ' ο το Θεός Κύριος και τα επόμενα τροπάρια.

Ψαλμός ρμβ' (142).

Κύριε, εισάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀλήθειά σου, εισάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καί μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισε μέ ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τό πνεῦμά μου, ἐν ἐμοί ἐταράχθη ἡ καρδιά μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πάσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοί. Ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τό πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τό πρόσωπόν σου ἀπ' ἔμου, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἄκουστόν ποιήσον μοί τό πρῶτό ἐλεός σου, ὅτι ἐπί σοῖ ἤλπισα. Γνώρισον μοί, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ μέ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον, δίδαξον μέ τοῦ ποιεῖν τό θέλημά σου, ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός μου. Τό πνεῦμά σου τό ἀγαθόν ὁδηγήσει μέ ἐν γῆ εὐθεία, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις μέ. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος σου εἰμι. Καὶ εὐθύς τό, Θεός Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ἐξ ἐκατέρων τῶν Χορῶν, ὡς ἕξης:

Ἦχος δ'.

Θεός Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τό ὄνομα τό ἅγιον αὐτοῦ.

Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.  
Στίχ. β´. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσαν μέ, καί τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην  
αὐτούς.

Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.  
Στίχ. γ´. Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καί ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.  
Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.  
Εἶτα τό Τροπάριον.

Ἦχος δ´. Ὁ ὑψωθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς Πανευφήμου τοῖς Λειψάνοις προσδράμωμεν, οἱ ἐν κινδύνοις καί Εἰκόνι  
προσπέσωμεν, αὐτῆς θερμοῖς τοῖς δάκρυσι καθικετεύοντες, Εὐφημία ἔνδοξε,  
ταῖς θερμαῖς σου πρεσβείαις, τάχος φθάσον λύτρωσαι, ἐκ δεινῶν τους σοὺς  
δούλους, καί μή παρίδης δεήσεις καί φωνᾶς, τῶν προσφευγόντων ταχέως τῆ  
σκέπη σου.

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καί νῦν καί αἰεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Τῆ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς.

Ὁ Ν´ Ψαλμός καί ὁ Κανὼν, ἔχων Ἀκροστιχίδα

«Ἕμνοις γεραίρω τὴν Πανεύφημον Κόρην».

ᾠδὴ α´. Ἦχος πλ. δ´. Ὑγρᾶν διοδεύσας.

Ἕμνων σέ εὐφήμως καί εὐσεβῶς, ταῖς θείαις σου. Μάρτυς Εὐφημία,  
μαρμαρυγαῖς, ὄλον καταλάμπρυνον τόν νοῦν μου, τόν Ἰησοῦν δυσωποῦσα,  
Πανεύφημε.

Μή παύση πρεσβεύουσα τῷ Χριστῷ, Εὐφημία Μάρτυς, ὑπέρ πάντων τῶν  
εὐσεβῶν, τῶν τὴν θείαν Μνήμην σου τιμώντων, καί προσκυνούντων, Σορόν σου  
τὴν παντιμον.

Νοός καί ψυχῆς μου παρεκτροπᾶς, ἀπέλασον, Μάρτυς Εὐφημία, καί εὐσεβῶς,  
διαγειν ἀξίωσον σόν δοῦλον, καί εἰς ὁδόν εὐνομίας ὁδήγησον.

Θεοτοκίον.

Οὐ σθένει τὴν ἄβυσσον, Μαριάμ, ἡ γλῶσσα ἐκφρᾶσαι, τοῦ ἀνθρώπου ἐμῶν  
κακῶν, ἠνόμησα γάρ ὑπέρ τό μέτρον, ἀλλ´ ὡς ἐλέους σύ Μήτηρ μέ οἴκτειρον.

ᾠδὴ γ´. Σύ εἰ τό στερέωμα.

Ἰσχυσας Πανεύφημε, σθένει Θεοῦ Παντοκράτορος, Αἰρετικῶν, τόν Τόμον  
πατῆσαι, καί στηρίξαι εὐσέβειαν.

Στήριξον, Πανεύφημε, ταῖς πανιέροις πρεσβείαις σου, τὴν εὐσεβῆ, τῶν σῶν  
δούλων Πίστιν, καί Αἰρέσεων λύτρωσαι.

Τόμον ἐν χερσὶ γραπτόν, ἐνηγκαλίσω, Πανεύφημε, τό τηλαυγές, τῶν ὀρθῶν  
δογμάτων, Εὐφημία στηρίζουσα.

Θεοτοκίον.

Ἔτεκες, Πανάσπιλε, ἀδιαφθόρως τόν Κύριον, ὃν ἐκτενῶς, δυσώπει σωθῆναι,

τούς σέ πόθω δοξάζοντας.

Ἦδη δ´. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ρύσαι, ὦ Καλλιπάρθενε, τόν σοί προσδραμόντα οἰκτρόν οἰκέτην σου, ἐξ Αἰρέσεων καί στήριξον, ταῖς λιταῖς σου, Μάρτυς, πρὸς εὐσέβειαν.

Ἄμνάς εἰ Θεοῦ ἄσπιλος, ἄσπιλον κάμε γενέσθαι ἀξίωσον, Εὐφημία ταῖς πρεσβείας σου, καί τή σωφροσύνη εὐωδίασον.

Ἰατρείας ἐκάστοτε, βρύουσα ἐκπλύνεις, Πανεύφημε, νοσημάτων μου τόν βόρβορον, ὡς Νύμφη Ὑψίστου ἀδιάφθορος.

Θεοτοκίον.

Ρεῖθρα, Κόρη, δακρύων μοί, τῶν πνευματικῶν παρασχου τόν βόρβορον, ἵνα πλύνω τῶν πταισμάτων μου, καί πρὸς ὕδωρ ἴθυνον ἀνέσεως.

Ἦδη ε´. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἦφθης ἀληθῶς, Εὐφημία Καλλιπάρθενε, ρύστης τοῦ Χριστοῦ δογμάτων τῶν εὐσεβῶν, ἐν οἷς σοὺς δούλους, ἀεὶ διατήρησον.

Τῶν Αἰρετικῶν, καταισχύνασα τήν ἔπαρσιν, δόγματα τά θεία τοῦ Ἰησοῦ, ἐναγκαλισθεῖσα, Εὐφημία, διέσωσας.

Ἡ τῶν εὐσεβῶν, προστασία καί βοήθεια, πάντας τούς τιμώντας σέ, Καλλιπάρθενε, εὐσεβῶς τόν βίον, διαγειν ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Νεῦσον ταῖς ἐμοῦ, τού σου δούλου, Κόρη ἄσπιλε. ταῖς οἰκτραῖς δεήσεσι, καί παρασχου μοί, ἁμαρτιῶν μου, τελείαν ἄφεσιν δέομαι.

Ἦδη ς´. Ἰλάσθητι μοί Σωτήρ.

Παρθένος ὡς ἀληθῶς, καί Νύμφη τοῦ Παντοκράτορος, σύ γεγонуῖα, Σεμνή, καμέ τόν ἰκέτην σου, παρθενίας πλήρωσον, τοῖς ἐνθέοις ἔργοις, Εὐφημία Καλλιπάρθενε.

Ἄμιαντος τῷ Χριστῷ, καρθαμοσθεῖσα, θεοσοφέ, καί παραδοῦσα αὐτῷ, ψυχὴν σου τήν ἄμωμον, σοὺς δούλους ἀξίωσον, ἀμιαντους μεῖναι, ἐκ τῆς λώβης τῶν αἰρέσεων.

Νῦν προσκυνοῦντες πιστῶς, τά λείψανά σου Πανεύφημε, δεόμεθα ἐκτενῶς, τυχεῖν ταῖς πρεσβείαις σου, πταισμάτων ἀφέσεως, καί ρυσθῆναι νόσων, καί δεινῶν του πολεμήτορος.

Θεοτοκίον.

Ἐν ὥρα τή φοβερά, καί τή ἡμέρα ἐτάσεως, συναρρωγός μοί γενού, Παρθένε ἀμόλυντε καί ρύσαι γεέννης μέ, καί τῆς καταδίκης, τῆς δικαίας τοτ´ ἐξάρπασον.

Διασωσον...

Πανεύφημε Εὐφημία Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος Μάρτυς καί Νύμφη, μή διαλίπης αὐτῷ πρεσβεύειν ἐκάστοτε, τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς παντοίας Αἰρέσεως.

Καί Θεοτοκίον. Ἄχραντε.

Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει τῶν ὑπὲρ ὧν ἡ Παράκλησις.

Εἶτα τό Κοντάκιον Ἦχος β΄.

Σοῦ Καλλιμάρτυς Εὐφημία, τό πολυάθλον Σκῆνος ἐπί γῆς ἡμεῖς πλουτοῦντες, καί εὐσεβῶς αὐτῷ προσπελάζοντες, ἱαμάτων λαμβάνομεν τήν χάριν, ταῖς θείαις πρεσβείαις σου, παθῶν καί δαιμόνων τήν ἀπολύτρωσιν, καί αἰρέσεων τήν κατάπαυσιν, ὑμνοῦντες καί δοξάζοντες, τόν σέ δοξάσαντα Κύριον.

Καί εὐθύς τό Προκείμενον. Ἦχος δ΄.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τόν Κύριον, καί προσέσχε μοί, καί εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

Στίχος. Καί ἔστησεν ἐπί πέτραν τούς πόδας μου καί κατεύθυνε τά διαβήματά μου.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (Κέφ. ζ΄ 36-50).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠρώτα τίς τῶν Φαρισαίων τόν Ἰησοῦν, ἵνα φάγη μετ' αὐτοῦ καί εἰσελθῶν εἰς τήν οἰκίαν τοῦ Φαρισαίου, ἀνεκλίθη. Καί ἰδοῦ γυνή ἐν τῇ πόλει, ἣτις ἦν ἀμαρτωλός, ἐπιγνοῦσα ὅτι ἀνακεῖται ἐν οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, κομίσασα ἀλάβαστρον μύρου καί στάσα παρά τούς πόδας αὐτοῦ ὀπίσω κλαίουσα, ἤρξατο βρέχειν τούς πόδας αὐτοῦ τοῖς δάκρυσιν καί ταῖς θριξί τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμασσε, καί κατεφίλει τούς πόδας αὐτοῦ καί ἤλειφε τῷ μύρῳ. Ἴδων δέ ὁ Φαρισαῖος ὁ καλέσας αὐτόν, εἶπεν ἐν ἑαυτῷ λέγων. Οὗτος, εἰ ἦν προφήτης, ἐγίνωσκεν ἄν, τίς καί ποταπή ἢ γυνή, ἣτις ἄπτεται αὐτοῦ, ὅτι ἀμαρτωλός ἐστί. Καί ἀποκριθεῖς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν, Σίμων, ἔχω σοί τί εἰπεῖν. Ὁ δέ φησι, διδάσκαλε, εἰπέ. Δύο χρεωφειλέται ἦσαν δανειστή τινι, ὁ εἰς ὥφειλε δηνάρια πεντακόσια, ὁ δέ ἕτερος πεντήκοντα. Μή ἐχόντων δέ αὐτῶν ἀποδοῦναι, ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο.

Τίς οὖν αὐτῶν, εἰπέ, πλεῖον αὐτόν ἀγαπήσει; Ἀποκριθεῖς δέ ὁ Σιμών, εἶπεν ὑπολαμβάνω ὅτι, ὧ τό πλεῖον ἐχαρίσατο. Ὁ δέ εἶπεν αὐτῷ, ὀρθῶς ἔκρινας. Καί στραφεῖς πρὸς τήν γυναῖκα, τῷ Σίμωνι ἔφη.

Βλέπεις ταύτην τήν γυναῖκα; εἰσηλθόν σου εἰς τήν οἰκίαν, ὕδωρ ἐπί τούς πόδας μου οὐκ ἔδωκας, αὕτη δέ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεξέ μου τούς πόδας, καί ταῖς θριξί τῆς κεφαλῆς ἐξέμαξε. Φίλημα μοί οὐκ ἔδωκας, αὕτη δέ, ἀφ' ἧς εἰσηλθον, οὐ διέλιπε καταφιλούσά μου τούς πόδας. Ἐλαίῳ τήν κεφαλὴν μου οὐκ ἤλειψας, αὕτη δέ μύρῳ ἤλειψέ μου τούς πόδας.

Οὗ χάριν, λέγω σοί, ἀφένονται αἱ ἀμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλοί, ὅτι ἠγάπησε πολύ, ὧ δέ ὀλίγον ἀφίεται, ὀλίγον ἀγαπᾷ. Εἶπε δέ αὕτη, ἀφένονται σου αἱ ἀμαρτίαι. Καί ἤρξαντο οἱ συνανακεείμενοι λέγειν ἑαυτοῖς, τίς οὗτος ἐστίν, ὅς καί ἀμαρτίας ἀφήσιν; Εἶπε δέ πρὸς τήν γυναῖκα. Ἡ πίστις σου σέσωκε σέ, πορεύου εἰς εἰρήνην.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ταῖς τῆς Πανευφήμου λιταῖς, ὦ Πανοικτίρμον, δώρησαι τῷ λαῷ σου ρῶσιν τέ καί εἰρήνην.

Καί νῦν καί αἰεὶ καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου εὐχαῖς, Παντελεῆμον, ἀπάλλαξον μέ νόσων καί θλίψεων παντοίων.

Στίχος Ἐλεῆμον, ἐλέησον μέ ὁ Θεός... Καί τό Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β´ Ὅλην ἀποθέμενοι.

Νύμφην τήν Πανεύφημον, τοῦ Ποιητοῦ τῶν ἀνακράζοντες, ὦ Καλλιπάρθενε, μή παύση πρεσβεύειν, πάντων, Εὐφημίαν Μάρτυρα, πίστει ἰκετεύσωμεν ἀτῷ Σωτήρι καί Νυμφίῳ σου, ὑπέρ τῶν δούλων σου, πάσης περιστάσεως, ρύσασθαι ἡμᾶς, καί ἐξ αἰρέσεων, καί κατὰ ἐχθρῶν καθοπλίσασθαι, ἵνα εὐφημῶμεν, σωζόμενοι ἐν ὕμνοις τήν σεπτήν, καί ἀεισέβαστον

Μνήμην σου, καί τά κατορθώματα.

Τό «Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν σου...»

Ὡδή ζ´. Παῖδες Ἑβραίων.

Ἵμνοις γεραίρομεν σέ, Μάρτυς, δί' ἧς δέδοται χαρά τοῖς Ὁρθοδόξοις, ὡς τόν Τόμον αὐτῶν ἐν ταῖς χερσί λαβοῦσα, καί δόγμα κρατύνασα, τά ἐν τούτῳ εὐσεβίας.

Φλέξον ἀκάνθας, Εὐφημία, τῶν αἰρέσεων πυρί τῆς εὐσεβείας, καί τό δόγμα ὃ σύ ἐκύρωσας πρεσβείαις, ταῖς σαῖς νῦν διατήρησον, ἐν ἡμῖν τοῖς σέ ὕμνοῦσιν.

Ἦθλησας, Μάρτυς Εὐφημία, τοῦ σταδίου ἐν μέσῳ μετ' ἀνδρείας, καί ἀνῆλθες πρόν ὄν ἐπόθης σου Νυμφίον, ὑπέρ ἡμῶν πρεσβεύουσα, τό σόν Σκῆνος προσκυνούντων.

Θεοτοκίον.

Μόνος παρώργισα ὁ τάλας, τά σά σπλάγχνα, Μαρία, ἐν ἀνθρώποις, καί χρηστότητα σήν ἐπίκρανα ἀφρόνως, διό σόν δοῦλον οἴκτειρον, φιλευσπλάγχχνως. Θεοτόκε.

Ὡδή η´. Τόν Βασιλέα.

Ὅρον ὡς πάλαι τόν εὐσεβῆ, Εὐφημία, σύ ἐκράτυνας τῶν θείων δογμάτων, οὔτῳ προσκυρώσοις εἶθε καί νῦν τοιοῦτον.

Νόμον τόν θεῖον ὡς Νομοφύλαξ ἡ Μάρτυς, τῶν ὀρθῶν δογμάτων δεξαμενή, ἄτρωτον φυλάττει τήν πίστιν εἰς αἰῶνας.

Καρτερικῶς τάς βασάνους ἡ Μάρτυς, ἐνεγκοῦσα μετ' Ἀγγέλων χορεύει, ὑπέρ ἡμῶν πρεσβείας προσάγουσα Κυρίῳ.

Θεοτοκίον.

Ὅλος ὁ βίος μου πονηρός ἐστι, Κόρη, καί ἡ ψυχή μου ἀναπλεως βορβόρου, ἐλέησον μέ μόνη Χριστιανῶν προστάτις.

Ὡδή θ´. Κυρίως Θεοτόκον.

Ρυσθέντες, Εὐφημία, τή σή προστασία, τῆς τῶν αἰρέσεων πλάνης οἱ δοῦλοί σου, πιστῶς τά θειά σου Λείψανα ἀσπαζόμεθα.

Ἡ τεθνεώσα Κόρη, κατέχουσα ὡς ζῶου, τῆς εὐσεβείας τόν ὄρον ἀνόθευτον, διαφυλάττει τήν Πίστιν ἡμῶν ἀκράδαντον.

Νῦν Μάρτυς Εὐφημία, τήν λάρνακα μύρου, τῶν σῶν λειψάνων πληροῦσα ἀλάβαστρον, εὐωδιάζεις καρδίας τῶν ἀνυμνούντων σέ.

Θεοτοκίον.

Ναμάτων ζωηρρύτων, διψώντα, Παρθένε, τόν σόν ἰκέτην μέ κόρεσον δέομαι, Σύ γάρ πηγὴ ζωηρρύτων ὑδάτων, Παναγνέ.

Τό «Ἄξιόν ἐστίν...» καί τό παρόντα Μεγαλυνάρια.

Χαίροις Εὐφημία πανευκλεής, χαίροις εὐσεβείας ἀνακήρυξις ἀληθῆς, χαίροις ἡ πρεσβείας προσάγουσα Κυρίω, ὑπέρ ἡμῶν τῶν πίστει ἀνευφημούντων σέ.

Δεῦτε φιλομάρτυρες εὐλαβῶς, τήν ἐν Ἀθληφόροις καί Παρθένοις θαυματουργόν, τήν ἀξιωθεῖσαν Νύμφην Χριστοῦ γενέσθαι, τήν θείαν Εὐφημίαν πάντες τιμήσωμεν.

Ἄγομεν οἱ δοῦλοί σου ἑορτήν, σήμερον ὦ Μάρτυς, Εὐφημία πανευκλεής, ὅτι τῶν Πατέρων πεπίστευσαι τόν Τόμον, φυλάξασα τήν Πίσιν ἀπαρασάλευτον.

Χαίροις Νύμφη ἄσπιλέ του Χριστοῦ, Εὐφημία Μάρτυς, εὐσεβείας χαίροις τιμή, δόξα Χαλκηδόνης καί κράτος Ὁρθοδόξων, πάντων δεινῶν δεόμεθα, ἡμᾶς λύτρωσαι.

Καί Θεοτοκίον. Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων. Τό Τρισάγιον καί τό Τροπάριον. Ἦχος γ΄.

Λίαν εὐφρανᾶς τούς Ὁρθοδόξους, καί κατήσχυνας τούς κακοδόξους, Εὐφημία Χριστοῦ Καλλιπάρθενε, τῆς γάρ τετάρτης Συνόδου ἐκύρωσας, ἃ οἱ Πατέρες καλῶς ἐδογμάτισαν.

Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστόν τόν Θεόν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τό μέγα ἔλεος.

Ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ Ἐκτενῆ καί Ἀπόλυσιν, καθ' ἣν ψάλλομεν τό παρόν Προσόμοιον.

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου Σέ Νεκρόν.

Λόγου τοῦ τεχθέντος ἐπί γῆς, Νύμφη ἐκλεκτὴ Εὐφημία, σύ ἀναδέδειξαι, λαμπάδα κατέχουσα ἐνθεῶν πράξεων, καί τῆς θείας Ἀθλήσεως, φαιδρῶν λαμπηδόνων,

ὄθεν τήν Πανένδοξον, Μνήμην σου σέβομεν, φρούρει ἰκετεύομεν σκέπε, ταῖς πρὸς τόν Σωτήρα λιταῖς σου, ἡμᾶς τούς τιμώντας σέ καί δοξάζοντας.